

עפ"ת (ירושלים) 10059-04-13 - מוחמד אבו ראס נ' מדינת ישראל

עפ"ת (ירושלים) 10059-04-13 - מוחמד אבו ראס נ' מדינת ישראל מחוזי ירושלים

עפ"ת (ירושלים) 10059-04-13

מוחמד אבו ראס

ע"י ב"כ עו"ד א' ליכט

נגד

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד י' בלונדהיים

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[23.05.2013]

כב' השופט הבכיר אמנון כהן

פסק דין

המערער הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בעבירות של הפקרה אחרי פגיעה ובנהיגה ללא פוליסת ביטוח חובה בת תוקף. בית המשפט לתעבורה (כב' השופט א' טננבוים) הטיל על המערער מאסר למשך 21 חודשים, פסל את רישיון הנהיגה שלו למשך 12 שנה וכן הטיל עליו שבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים אם ינהג בזמן פסילה. מכאן הערעור שבפני המכוון כנגד חומרת העונש. לא הייתה מחלוקת על עובדות האירוע.

המערער נסע יחד עם אשתו וילדיו לחופשה בים המלח ובאחד הקטעים פגע בקטין שהתפרץ לכביש ונפגע. מיד אחרי התאונה עצר המערער את מכוניתו במרחק של כמאה מטרים ממקום התאונה, אולם אחרי שהחלו להגיע אנשים למקום התאונה, המשיך המערער בנסיעתו מבלי להגיש עזרה לנפגע.

כתוצאה מהתאונה, נפגע הקטין באורח קשה וכעבור שמונה ימים מת מפצעיו בבית החולים הדסה עין כרם בירושלים. ב"כ המערער טען, כי טעה בית המשפט קמא כאשר נמנע מלקבוע בבירור את מתחם העונש ההולם, כפי שנדרש בתיקון 113 לחוק העונשין (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה).

בית המשפט קמא קבע, כי "המתחם ההולם במקרים מעין אלו נע בין מאסר בפועל של מספר חודשים (שיכול להיות לעיתים נדירות בעבודות שירות) לבין מאסר בפועל של שנים".

ב"כ המערער הציג בפני פסיקה עניפה של בית המשפט העליון, שבה התייחסות לנושא ההפקרה בלבד (ללא אחריות לגרם התאונה), וטען, כי בהתאם לפסיקה זו קבע בית המשפט העליון שהעונש ההולם את עבירת ההפקרה בלבד נע בין עשרה לשניים עשר חודשים.

ב"כ המערער לא המעיט מחומרת העבירה, אך ציין, ועל כך אין מחלוקת, כי כאשר עצר המערער את רכבו לאחר כמאה מטר, הוא הבחין באנשים שטיפלו במערער ומן הסתם הועבר המערער על ידי מסוק לבית החולים בהקדם האפשרי.

ב"כ המערער ביקש גם להתחשב בהודאתו של המערער ובעובדה כי נערכה סולחה בין המשפחות, במסגרתה שילם המערער 100,000 ₪.

ב"כ המשיבה הסכימה, כי מדובר בעונש חמור, אך טענה כי אין מקום להתערבות ערכאת ערעור. אשר לתקופת הפסילה ציינה ב"כ המשיבה, כי בית המשפט קמא לא קבע מתחם פסילה הולם, אך ציינה, כי מדובר בנהיגה ללא ביטוח.

בצדק הדגיש בית המשפט קמא, כי הפקרה לאחר תאונה הינה עבירה חמורה וכי יש להעביר מסר ברור בעניין זה, לפיו מי שבחר לברוח ממקום התאונה מבלי להושיט עזרה, אין מנוס מענישה מחמירה בעניינו.

בנסיבות העניין, נראה לי כי בית המשפט קמא העלה את רף הענישה בצורה קיצונית מדי, לעומת הפסיקה הקיימת (כנראה בשל התוצאה המצערת, שכאמור, לא הייתה באחריות המערער), ולפיכך אני מקבל את הערעור באופן חלקי, במובן זה שעונש המאסר יעמוד על 15 חודשים.

כמו כן, אני מקצר את תקופת הפסילה לשמונה שנים.

המערער יפקיד את רישיון הנהיגה שלו עד ולא יאוחר מיום 9.6.13.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר בימ"ר ניצן אזור התעשייה הצפוני, רמלה, ביום 14.7.13 בשעה 8:00 כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: **-*****.

לשלוח העתק לצדדים.
ניתן היום, י"ד סיון תשע"ג, 23 מאי 2013, בהעדר הצדדים.